

Marina Nikolić (Beograd)

Poređenje kao sintaksičko-stilsko sredstvo u romanu NA SUNČANOJ STRANI

Cilj ovog rada jeste predstaviti dijapazon različitih tipova sintaksičkog poređenja u Andrićevom delu NA SUNČANOJ STRANI, koja se ostvaruju kroz poredbene predložko-padežne konstrukcije, te poredbene i gradacione konstrukcije i rečenice, ali i kao parcelati. Drugi cilj jeste objašnjavanje razloga za upotrebu poređenja u romanu, odnosno pokazati funkcije visoko frekventnih poredbenih struktura u delu. Korpus za istraživanje, koji čini svih sedam pripovedaka romana, pokazuje češću upotrebu poređenja, kao stilske figure, u statičnim, poetskim delovima teksta, onima koji pripadaju tzv. lirskoj prozi, dok su narativni delovi relativno oslobođeni poređenja. U poetskim, neobjektivnim pasażima komparacija dolazi uz modalni glagol *činiti se*, nešto ređe uz glagol *izgledati*, a po značenju poređenje je nesumnjivo modalnog karaktera i hipotetičko. Ako posmatramo iz perspektive ustaljenosti, primećuje se da su Andrićeva poređenja inovativna, te da vrlo retko pripadaju tradicionalnom frazeološkom blagu srpskog jezika.

0. U ovom radu nastavljena su proučavanja Andrićevog jezika iz ugla iskazivanja stepena i poređenja (Николић 2010, 2011, 2013). Savremena lingvistička nauka proučava poređenje kao mehanizam preko koga tumačimo nepoznate ili manje poznate predmete, osobine ili pojave. Svaki bi se odnos u jeziku mogao ispoljavati poređenjem, odnosno svaka se situacija može porediti sa nekom drugom prema identičnosti, sličnosti ili različitosti (Пипер 2009, Николић 2014). Poznate situacije služe kao sredstvo tumačenja nepoznatih ili manje poznatih (otud, recimo, većinu frazeologizama u nekom jeziku čine upravo poredbeni), odnosno „normalne“ ili uobičajene pojave služe za poimanje pojava koje od te norme odstupaju, što bi predstavljalo tzv. normativno poređenje.

Kognitivistički pristup komparativnosti polazi od tumačenja da preko poređenja dolazi do spoznaje sveta, povezivanjem nepoznatog sa poznatim. Kognitivistički aspekt podrazumeva izučavanje poređenja kao mentalnog procesa. Poređenje se u kognitivnoj lingvistici tumači kao proces saznanja, pa se tako poredbena konstrukcija može posmatrati kao struktura kojom se izražava rezultat poznatog (Николић 2014: 66).

1. Predmet našeg rada predstavljaju sredstva, pre svega sintaksička, kojima se vrši poređenje u Andrićevim tekstovima, a koja istovremeno imaju stilističku funkciju. Korpus za istraživanje čini roman NA SUNČANOJ STRANI, u izdanju Akademске knjige iz Novog Sada, objavljen 2017. godine. Kao izvor za eks-

cerpciju primera poslužio je takođe i Gralis-Korpus, u kome smo proveravali verodostojnost primera (Gralis-Korpus-www).

Analiza grade

2.0. S ciljem što tačnijeg i preciznijeg opisa, Andrić se veoma često koristi poredbenim konstrukcijama. One mogu biti različitog strukturno-semantičkog sastava. Na osnovu strukturnog kriterijuma izdvajamo nerečenične (padežne) i rečenične konstrukcije.

2.1. Poređenja se mogu iskazati predložko-padežnim konstrukcijama, npr. [...], *ocrtavala su se dva tornja i dva jablana, nepomična poput tornjeva* (42), s deskriptivnom ulogom koju u ovom slučaju iskazuje poredbeni genitiv, mada su takvi primeri mnogo ređi od poredbenih konstrukcija sa *kao*.

2.1.1. Prve bismo mogli podeliti na one iskazane poredbenim veznikom (rečcom) *kao* i nominativom, npr.

Varoš se prelila kao čaša (31). [...] *veru se kao majmuni*¹ [...] (45) *Petnaest dana u Adenu prolaze polagano, mile kao neko beskrajno platno i šume kao slap* (33). [...] *sa svetlima koja se pale kao neočekivane girlande*, [...] (35) [...] *zastava vijorila, zategnuta kao jedro* [...] (36) *To leži na dnu svih njegovih osećanja, kao pretnja i strah*, i *mračan talog zanosa koji ga ne napušta* (37). [...] *nazirala zavesa kao belo rečno dno ispod tamne površine vode* (43). *Obrazi i uši bili su mu zažareni, osećao se kao svečar*, želeo je da se smeje i da govori (49). *I opet dugačak hodnik, potpuno sličan onom gornjem, samo kao rđav brat, tamniji i zagušljiviji* (51). *Tada samo nemoćno makne prstima, kao napola mrtav insekt* (53). [...] *dijafragma mu se podiže i talasa kao plamen* (54). [...] *smeh, koji je navirao iz njega kao topljeno zlato* [...] (54) *Kao neka laka, sjajna i vesela kugla ispe se i spusti trenutno u njemu završetak te misli*: [...] (51) *Galus je zadovoljno potegao, kao čovek miran i bez brige*, i *rekao sanjivim glasom, kroz zevanje* (66). [...] *groznica i besanica podržavaju kao neko jako piće* (66). *Ova ćelija se čas smanjivala i sužavala kao krvnički gajtan* (69). [...] *okrenuše se svaki na svoju stranu, kao dve nepoverljive životinje* (78). *Zaustavili su se tek u udubini vrata, kao dve statue sa dve strane oltara* (88). *Legao je i zaspao kao čovek na kome leže teške odgovornosti i čine ga blaženim, ali mirnim i velikim* (88).

2.1.2. Veznička reč *kao* može povezati i predložko-padežne konstrukcije u lokativu sa predmetom poređenja, odnosno sa pojavom koja se bliže određuje, npr.:

[...] *izgleda gotovo neverovatno da jedan čovek tako olako i kao u snu prolazi pored događaja koji će za ceo svet i za njega lično biti od presudne važnosti*. (32) [...] *i on im svaki put glasno odzdravlja, kao u kakvoj ceremoniji* (33).

¹ Ustaljeno ili frazeološko poređenje javlja se u dijalogu, dakle u tuđem govoru, kao što je ovde slučaj. U drugim slučajevima poređenja su originalna.

Ovim se konstrukcijama u primerima bliže određuje radnja, u smislu načina vršenja, te lokativne konstrukcije imaju funkciju adverbijala za način.

2.1.3. S načinskom adverbijalnom funkcijom javljaju se i genitivne konstrukcije, npr.: *A Sotona je, kao potpuno izvan sebe, govorio i govorio neprestano dalje [...]* (83) ali i konstrukcije u akuzativu, npr.:

Kao krunu i žezlo koje se ne ispušta, on je nosio svoj osećaj „veličine sveta“, i bio slep i gluv za sve ostalo (32). [...] *osećajući rođeno telo kao velike vrele prostore, pune smrti i beznada* (69)

Konstrukcije u kojima je izostavljena potencijalna ili podrazumevana predikacija imaju osobine i sintagmi i rečenica. Zajedničko sa sintagmama je odsustvo predikata iskazanog ličnom glagolskom formom, a zajedničko sa rečenicama je to da iskazuju posebnu situaciju koja može imati modalni i/ili vidsko-vremenski okvir poput prave rečenice (Девятова 2010: 81). Može se izvesti pravilo u odabiru između rečeničnih ili sintagmatskih konstrukcija u poređenju: što je specifikacija poređenja veća, to su kompleksnije forme, što je više komparativnih kontrasta, to je češće poređenje rečenicom, što i pokazuju primeri niže navedeni (Николић 2014: 75).

2.2. Poređenja se, dalje, ostvaruju poredbenim rečeničnim konstrukcijama, sa veznicima *kao što*, *kao da*, *kako*, te proporcionalnim rečenicama.

2.2.1. Rečenicama konkretnog značenja, uvedenim složenim vezničkim izrazom *kao što*, iskazuje se poređenje sa realnom, odnosno potencijalno već realizovanom situacijom, to jest očekivanom npr.:

Galus je govorio malko izveštačeno i razmetljivo kao što govore mladići kad se prave stariji i važniji nego to u istini jesu (86). *Premestili su ga sutradan, na jedan sat pre ručka, kao što uvek rade* (50). *Galus se odupirao rukama o kamenu ogradu, kao što čine govornici sa balkona* (36). *Sad to zna jasno i bez dvoumljenja, kao što nikad ništa do sada u životu nije znao* (54).

2.2.2. Međutim, zbog prirode samoga teksta, poređenja se dominantno pojavljuju kroz poredbene rečenice uvedene vezničkim izrazom *kao da*, budući da je reč o tzv. hipotetičkim poredbenim rečenicama, npr.:

Načini odlučan pokret desnom rukom, kao da nešto podseca u korenu, [...] (87) *Trzao se i češkao i odmahivao glavom kao da tera muhe* (88). *Kao da se kaje što je toliko rekao, Sotona se zaustavi* (81). *Kao da su se vratili sa dalekih i različitih putovanja, gledali su se začuđeno i hladno, sa još malo sjaja od suza u očima* (77). *Ispočetka zaklopi oči i zanese se malko, kao da će zaspati, ali se odmah za tim trgnu, kao da je učinio nešto zabranjeno* (61). *Govorio je o „političkom“ kao da su to neka bića koja postoje ali negde daleko, u nekom drugom svetu njemu poznatom samo po imenu* (56). [...] *potpuno utonuo u te sitne radnje koje su izgledale kao da izlaze jedna iz druge i da sačinjavaju neko smisleno i ozbiljno zanimanje* (56). *Izgledalo mu je kao da to zujanje jača i raste, i na mahove mu se pričinjalo kao da će se ono pretvoriti u određen zvuk, možda u ljudsku reč* (52). *Viknu stražar, kao da prevodi eskadron konjice* (51). *Mladiću zaigra srce i stade dah, kao da se spušta na ljuljašci* (50). *Student je začutao, kao da spava, ali meni se*

činilo da je budan i da u sebi nečujno peva, tražeći uzalud čudnu melodiju (48). Tada su sunčevi čilimi² počinjali naglo da se skupljaju i skraćuju, **kao da ih neko izvlači** (42).

Veznički spoj *kao što* upotrebljava se za poređenje sa realnom situacijom, a *kao da* najčešće sa hipotetičkom ili fiktivnom.

Značenje istovetnosti može se pojačati veznikom *i*, koji poziciono vrši funkciju intenzifikatora, reče za isticanje, i zajedno s komparativnom rečom *kao* čini veznički izraz, npr. I činilo mi se **kao da se i vi prevrćete na slamnjači**. (66)

2.2.3. Rečenice s veznikom *kako* takođe mogu označavati poređenje, a po strukturi mogu biti korelativne, npr.:

Kako se voz penjao uz strminu, tako u njemu poče da oživljuje staro osećanje iz Adena [...] (36) Jedno poslepodne lutao je sa tim drugom Radakom, onako **kako** samo deca znaju da lutaju, tražeći hrane svom nezasitljivom ljubopitstvu [...] (71),

i nekorelativne, što je ređe, npr.:

Mladić se branio **kako** je najbolje umeo – strpljenjem, potpunim povlačenjem u sebe, i svojim rođenim mislima (Gralis-Korpus). I govorite sa Don Žuanom, slobodno govorite, i udesite stvar **kako** znate i umete (Gralis-Korpus).

2.2.4. Proporcionalnost, kao pojava u jeziku, podrazumeva jednakost, odnosno srazmernost intenziteta, te i proporcionalne rečenice označavaju jednakost, istovetnost, kao stalnost korelacije u stepenu izraženosti obeležja u dve različite propozicije. Proporcionalne rečenice su zavisne rečenice s veznikom *što* (*god*), mada se s tom funkcijom javlja i veznik *kako*, npr.:

Peva bez reči, **što god** može tiše, samo za sebe, „za svoju dušu“ (37). I to, **kako** sunce raste, **tako** njena javljanja bivaju češća i življa (Gralis-Korpus).

2.3. Poređenje po nejednakosti iskazuje se poredbenim i gradacionim rečenicama, najčešće onima s veznicima *nego* (*što/da*), npr.:

[...] njenu krletku sa pticom koja se više naslućuje **nego što se vidi** (44). Ovaj više bar deset puta jače **nego što je potrebno** (51). [...] postoji svet i život i druge, lepše i dostojnije stvari **nego što je ova gola i zagušljiva ćelija**³ (70).

i dvočlanim veznikom *ne samo ... nego(i)*, kojim se iskazuje gradacija, npr.:

Zato ova stalna stražarska dernjava **ne samo da vređa nego boli i slabi hapšenika** kao udarci ili stvarno puštanje krvi (51). Galusu se od prvog trenutka, ni sam ne zna zašto, činilo da ga ovaj mnogo stariji čovek **ne samo omalovažava**, što je bilo očigledno, **nego ga i prezire u sebi** (56).

2.3.1. Za izuzetnu nejednakost koriste se gradacione rečenice s veznikom *a* *kamoli*: Izići ćeš ti, majčine sine, odavde četvoronoške, i neće ti na um pasti ni da glavu podigneš, **a kamoli da se popneš do one tvoje...** (47)

² U ovom primeru metafora, kao umetnički postupak, kombinuje se sa poređenjem.

³ Najređi tip poredbenih konstrukcija je onaj uveden vezničkim izrazom *nego što*.

Međutim, miran ton u romanu, tišina, teskoba i ostala osećanja koja dominiraju kroz priče ne pogoduju ovakvim tipovima rečenica, koje su pre izraz govornog jezika i ekspresivnog usmenog kazivanja, karakterističan za razgovorni jezik. To nam i navedeni primer pokazuje, budući da je reč o izvodu iz dijaloga.

2.4. Poredbene konstrukcije kao parcelati. Parcelacija je jezičko-stilski fenomen koji u poslednje vreme privlači sve veći broj naših lingvisti i (lingvo)stilističara. Parcelacija kao jezičko-stilski postupak spada u domen ekspresivne sintakse.

Osnovna karakteristika parcelacije jeste izdvajanje značenjski najbitnijeg rečeničnog dela u posebnu, autonomnu celinu – parcelat, dok gramatički i strukturno samostalna bazna komponenta ostaje u prepoziciji i ova dva elementa međusobno mogu biti u odnosu koordinacije ili subordinacije. Drugim rečima, parcelacija je u pisanom tekstu grafičko (interpunkcijsko) osamostaljivanje i autonomizovanje određenih rečeničnih konstituenata, radi njihovog naglašavanja, odnosno radi njihove ekspresivizacije. Sledstveno tome, parcelati predstavljaju posebno jezičko (pre svega sintaksičko) sredstvo koje autor svesno bira s ciljem fokusiranja određenog sadržaja, koje bi trebalo recipijenta teksta da navede na otkrivanje i tumačenje razloga takvog osamostaljivanja određenih rečeničnih konstituenata. Tome treba dodati da parcelacija razbija i standardnu ritmičku organizaciju rečenice, što je i izvor dodatne ekspresivnosti (Katnić Bakaršić-www).

Andriću parcelacija, kao književnoumetnički postupak, nije strana. Štaviše, veoma često je upotrebljava za autonomizaciju poredbenih konstrukcija, iz čega se pojačava utisak o važnosti poređenja u stilskom postupku koji koristi. Vrlo često su, po svome značenju, parcelati mračni, nose tamniji ton, ostavljaju utisak bola, jada, čemera, tuge i nesreće. Gotovo da je za takvu slikovitost u romanu zaslužno isključivo poređenje kao sredstvo umetničkog postupka, a dodatna ekspresivnost postignuta je upravo parcelacijom, npr.:

*I sve se to odjednom ukazuje Galusu prepletenu, izukršteno i uklopljeno jedno u drugo, i sve mu dolazi nekako nezbrinuto i prepušteno samo sebi. **Kao da je ceo svet postavljen na nekoj strmini, uvek u opasnosti da se surva u kaos** (37). [...], a za njim huknu mukla sirena izdaleka, zazvoni jedno zvono, pa drugo, pa treće sa brega Svetog Đusta, dostojanstveno i teško. **Kao da se sve na neki znak javljalo** (38). Svi upiru oči u njega, ali on samo sedi, oznojen i zapušten, i plače bez glasa i klata se kao starci u sinagogi. **Kao da se sa tajnom nasladom vraća u čemerni i nemi jad svojih predaka** (193). *Bilo je rumeno predveče, puno prašine i zvukova kao i juče kad je Hegoland stigao u pristanište, samo su ulice bile još življe i sve kuće iskićene zastavama. **Kao da se čeka samo da se smrkne, pa da otpočne neki sjajan vatromet** (39).**

2.5. Jasnijem preciziranju, odnosno boljem predstavljanju i opisu pogoduju višestruka poređenja, npr.:

A mladić je govorio dalje, kao pijan, reči koje dotle nisu bile predmet njegovih misli, kao da mu neko došaptava (87). Reč ambis on je izgovarao kao da se radi o jednom posve određenom i dobro poznatom prostoru, otprilike onako kao što čovek koji živi u sopstvenoj kući izgovara reči balkon ili predsoblje (81). Ali tada, kao obično, planu sijalica u metalnoj mreži na plafonu. Kao da se spase život i produži za nova mučenja⁴ (61). Ali kako da mu to saopšti? Mirno, bez i najmanjeg uzbuđenja, kao poslovnu stvar koja se sama po sebi razume? Ili tiho, dubokim, značajnim šapatom, kao što se kazuju stvari važne i teške u čiju se istinitost ne sumnja? To je bio drugi čovek, sazreo pre vremena, ne po iskustvu i godinama, nego na patnji, kao nezrela trešnja na plamenu, nov čovek koji je gledao novim očima [...] (63) Galusovo zaprepaštenje bilo je ogromno kao svet i neopisivo kao čudo (65). Malen kao zamišljena tačka u beskonačnom prostoru ili ogroman kao vasiona (65). Ne zna se kad je prvi put pomislio ili izgovorio tu reč. Poznata i stalna, kao da je oduvek stajala tu u njemu, živela je s njime i kretala se zajedno sa snom, sa javom, sa hodom, sa hranom, bliska i neobjašnjiva kao njegova rođena krv, kao dah, reč: Sotona (65). A ta je borba ponekad prosta i svirepa kao tuča pijanih seljaka u krčmi u kojoj su ugasili lampu, ponekad rafinovana i nečujna kao borba mozgova u trgovini ili ratu (66).

Višestruka poređenja mogu se odnositi na različite pojmove ili na jedan isti. Prilikom drugog slučaja dolazi do kumulacije poređenja, ili čak do gradacije.

Poređenja se, kako je analiza pokazala, dominantno javljaju u opisima i u delovima koji su lirski proza, odnosno deskriptivni pasaži, dok se u narativnim delovima poređenja gotovo i ne pojavljuju. Očigledno je da se poređenjem usporava radnja, te ono nije pogodno u narativnim segmentima teksta. Mali je broj primera upotrebe poredbenih konstrukcija u naraciji, kakvi su npr.:

[...] veru se kao majmuni [...] (45) Viknu stražar, kao da prevodi eskadron konjice. (51) Premestili su ga sutradan, na jedan sat pre ručka, kao što uvek rade. (50)

Zaključci

U radu su analizirane poredbene konstrukcije u sedam Andrićevih pripovedaka objedinjenih i štampanih u romanu NA SUNČANOJ STRANI. Formalno, u pitanju su različite konstrukcije, nerečenične (predložko-padežne konstrukcije i one s poredbenom rečcom kao) i rečenične (poredbene i gradacione rečenice za iskazivanje jednakosti i nejednakosti). Međutim, sintaksička raznovrsnost ne uslovljava i stilističku raznovrsnost. Stilski postupak usmeren je pre svega ka jednom – ka davanju specifične slikovitosti kazivanja, u smislu mračnog tona, nestvarnosti, što se postiže modalnim rečima, hipotetičkim poređenjem, glagolima *izgledati*, *činiti se* i sl. Parcelacija, kao umetnički postupak, često je korišćen u tekstovima. Višestruka poređenja, kao i nagomilavanje poređenja ukazuju na značaj poređenja za Andrićevo pripovedanje.

⁴ Višestruko poređenje udruženo je s parcelacijom.

Iz ugla stilistike, može se govoriti i o stepenu ekspresivnosti Andrićevih poređenja u romanu. Stilski neutralnija su malobrojna frazeologizovana poređenja (*kako znate i umete, kao izvan sebe*) ili slabo razvijena poređenja (*kao što uvek rade, kao da spava*), iako prva poseduju ekspresivnost u izvesnoj meri, a druga mogu imati obeležje slikovitost. Ipak, veću i ekspresivnost i slikovitost poseduju originalna (*kao rđav brat, kao napola mrtav insekt*) i razvijena poređenja (*kao čovek na kome leže teške odgovornosti i čine ga blaženim, ali mirnim i velikim*), koja dominiraju u romanu. Najveći stepen ekspresivnosti, ili, moglo bi se takođe reći stepen stilogenosti, ako se posmatra iz aspekta upotrebe i načina funkcionisanja, nalazi se u višestrukim i parcelisanim poređenjima. Visok stepen stilogenosti postignut je kombinacijom različitih (sintaksičko)stilskih postupaka – parcelacijom i kumulacijom, odnosno gradacijom.

Izvor

Andrić 2017: Andrić, Ivo, *Na sunčanoj strani*. Novi Sad: Akademska knjiga.
Gralis-Korpus-www. *Gralis-Korpus*. In: <http://www-gewi.kfunigraz.ac.at/gralis>. 10.12.2018.

Literatura

- Девятова 2010: Девятова, Н. М. *Сравнение в динамической системе языка*. Москва.
- Katnić-Bakaršić-www: Katnić Bakaršić, Marina. *Lingvistička stilistika*. In: <http://rss.archives.ceu.hu/archive/00001017/01/18.pdf>. 10. 9. 2018.
- Николић 2010: Николић, Марина. О једној врсти сложене реченице у Андрићевом грачком опусу. In: Тошовић, Бранко (Hg.). *Das Grazer Opus von Ivo Andric*. Graz – Beograd: Institut für Slawistik der Karl-Franzens Universität – Beogradska knjiga. S. 399–412.
- Николић 2011: Николић, Марина. Изражавање степена у приповеци ПУТ АЛИЈЕ ЂЕРЗЕЛЕЗА ИВЕ Андрића. In: Тошовић, Бранко (Hg.). *Die österreichisch-ungarische Periode in Leben und Schaffen Ivo Andrićs*. Graz – Beograd: Institut für Slawistik der Karl-Franzens Universität – Beogradska knjiga S. 621–638.
- Николић 2013: Николић, Марина. Синтаксичка градација као стилско средство у роману НА ДРИНИ ЂУПРИЈА (лингвостилистичка анализа), In: Тошовић, Бранко (Hg.). *Andrićeva ćuprija*. Beograd – Banja Luka – Grad: Svet knjige – Narodna i univerzitetska biblioteka Republike Srpske – Institut für Slawistik der Karl-Franzens Universität. S. 827–834.

- Николић 2014: Николић, Марина. *Категорија сшћена у српском језику: сложена реченица*. Београд.
- Николић 2009: Николић, Милка. Стилистички аспект поредбених конструкција у историјским романима Добрила Ненадића. In: Ковачевић, Милош (Ур.). *Савремена проучавања језика и књижевности*, књ. I. Крагујевац: ФИЛУМ. С. 259–271.
- Omazić 2005: Omazić, Marija. Cognitive Linguistic Theories in Phraseology. In: *Jezikoslovlje*. Osijek. 6/1–2. S. 37–56.
- Пипер 2009: Пипер, Предраг. О семантичкој категорији степена у српској сложеној реченици. In: *Јужнословенски филолоџ*. Београд: Институт за српски језик САНУ. 65. С. 65–88.
- Пипер 2011: Пипер, Предраг. О изражавању истог и различитог у српском језику. In: Пипер, Предраг (Ур.): *Граматишка и лексика у словенским језицима*. Нови Сад – Београд: Матица српска – Институт за српски језик САНУ. С. 177–188.

Marina Nikolić (Beograd)

Comparison as syntactic and stylistic device in the novel NA SUNČANOJ STRANI

In this paper we analyse, from the point of view of syntax and stylistics, the comparison in novel NA SUNČANOJ STRANI. Analysis of comparative structures will be seen as their syntactic characteristics and their stylistic traits, affective characteristics, thanks to which some of these structures we consider style units – stylemes.

Comparisons occur in literary works frequently. Writers often use comparison in order to connect their feelings about a thing the readers can understand. The variety of these structures in Andrić's novel shows that comparison is a very effective tool for expressing different feelings and situations primarily in description parts of his stories.

Marina Nikolić
Institut za srpski jezik SANU
Knez Mihailova 36
11 000 Beograd
++381 63 82 404 87
marinanikolic769@gmail.com